

Μήνυμα Παγκόσμιας Ημέρας Χορού

29 Απριλίου 2012

Το 1982 η Επιτροπή Χορού του Δ.Ι.Θ. ίδρυσε την Παγκόσμια Ημέρα Χορού για να εορτάζεται κάθε χρόνο στις 29 Απριλίου, επέτειο του Jean-Georges Noverre (1727-1810), του δημιουργού του σύγχρονου μπαλέτου.

Σκοπός του Μηνύματος της Παγκόσμιας Ημέρας Χορού είναι να γιορτάζεται ο χορός ως μια μορφή τέχνης χωρίς σύνορα που ξεπερνά όλα τα πολιτικά, πολιτιστικά κι εθνικά όρια, κι ενώνει τους ανθρώπους μέσα από την κοινή γλώσσα του.

Φέτος η Παγκόσμια Επιτροπή Χορού του Ι.Τ.Ι., επέλεξε τον διεθνούς φήμης Βελγο-Μαροκινό χορογράφο **Sidi Larbi Cherkaoui** ως συγγραφέα του μηνύματος.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΧΟΡΟΥ

από τον **Sidi Larbi Cherkaoui**

«Γιορτάστε την ατελείωτη χορογραφία της ζωής»

Μέσα στο χρόνο, μέσα στους αιώνες, αυτό που διαρκεί είναι κυρίως η τέχνη. Η τέχνη μοιάζει να είναι όλα όσα αφήνει η ανθρωπότητα στους κληρονόμους της - ή μέσα από τα κτίρια ή τα βιβλία ή τους πίνακες ζωγραφικής ή τη μουσική. Ή μέσα από την κίνηση, ή το χορό. Υπ' αυτή την έννοια, βλέπω το χορό ως το πιο σύγχρονο, το πιο ενημερωμένο μάθημα ιστορίας, καθώς βρίσκεται σε μια διαρκή σχέση με το πιο πρόσφατο παρελθόν του και μπορεί να συμβεί μόνο στο παρόν.

Πέραν αυτού, ο χορός, κατά κάποιον τρόπο, δεν αναγνωρίζει σύνορα όπως κάνουν πολλές άλλες τέχνες. Ακόμα και όταν ορισμένα στυλ προσπαθούν να περιορίσουν τον εαυτό τους ή να εργαστούν μέσα σ' ένα πλαίσιο, η κίνηση της ζωής, η χορογραφία της κι η ανάγκη για ροή, αυτά αναλαμβάνουν πολύ γρήγορα τα ηνία, επιτρέποντας σε ορισμένα στυλ να σμίξουν με άλλα. Τα πάντα εμπλέκονται με τα πάντα, φυσικά, κι ο χορός εγκαθίσταται μόνο στο χώρο που ανήκει - σ' αυτόν του αενάως μεταβαλλόμενου παρόντος.

Πιστεύω ότι το χορό μπορούμε να τον εκτιμούμε ως μία από τις πιο ειλικρινείς μορφές έκφρασης: γιατί όταν οι άνθρωποι χορεύουν, είτε σε μια παράσταση μπαλέτου, σ' ένα διαγωνισμό hip-hop, σε μια σύγχρονη underground παράσταση ή απλά σε μια ντισκοτέκ, τότε αφήνονται ελεύθεροι, κι είναι σπάνιο να πατήσουν στο ψέμα, ή να φορέσουν μάσκες. Οι άνθρωποι καθρεφτίζουν ο ένας τον άλλο συνεχώς, αλλά όταν χορεύουν, ίσως αυτό που καθρεφτίζουν περισσότερο είναι τη στιγμή εκείνη της ειλικρίνειας.

Κινούμενοι όπως οι άλλοι άνθρωποι, κινούμενοι με τους άλλους ανθρώπους και βλέποντας τους να κινούνται, μπορούμε να νιώσουμε καλύτερα τα συναισθήματα τους, να σκεφτούμε τις σκέψεις τους και να συνδεθούμε με την ενέργεια τους. Είναι, ίσως, τότε η στιγμή που μπορούμε να τους γνωρίσουμε και να τους κατανοήσουμε πιο καθαρά.

Για μένα μια παράσταση χορού είναι μια γιορτή συνύπαρξης, ένας τρόπος να μοιραστούμε και να παραχωρήσουμε χώρο και χρόνο ο ένας στον άλλον. Έχουμε την τάση να το ξεχνάμε αυτό, αλλά η βασική ομορφιά σε μια παράσταση είναι ότι είναι

κυρίως η σύγκλιση μιας μάζας ανθρώπων, που κάθονται ο ένας δίπλα στον άλλο κι όλοι μοιράζονται την ίδια στιγμή. Δεν υπάρχει τίποτα ιδιωτικό σ' αυτό: μια παράσταση είναι μια εξαιρετικά κοινωνική εμπειρία. Όλοι μας μαζευόμαστε γι' αυτό το τελετουργικό, που είναι ο δεσμός μας με την παράσταση, ο δεσμός μας με το ίδιο παρόν.

Κι έτσι, το 2012, εύχομαι σε όλους πολύ χορό. Όχι για να ξεχάσουμε όλα τα προβλήματα του 2011, αλλά αντιθέτως, για να τ' αντιμετωπίσουμε δημιουργικά, να τ' αποφύγουμε έντεχνα χορεύοντας γύρω τους, για να βρούμε ένα τρόπο να συνδεθούμε ο ένας με τον άλλο και με τον κόσμο, να συνδεθούμε με την ζωή ως μέρος της αέναης χορογραφίας της. Χορέψτε για να βρείτε την ειλικρίνεια και να την μεταδώσετε, να την καθρεφτίσετε και να τη γιορτάσετε.

Sidi Larbi Cherkaoui

Sidi Larbi Cherkaoui, χορογράφος

Η πρώτη εμπειρία του Sidi Larbi Cherkaoui ως χορογράφου έγινε με το σύγχρονο μιούζικαλ *Anonymous Society*, ένα φόρο τιμής του σκηνοθέτη Andrew Wale στη μουσική του Jacques Brel. Ο Cherkaoui χόρεψε κι ο ίδιος σ' αυτή την παραγωγή για την οποία κέρδισε αρκετά βραβεία συμπεριλαμβανομένου του Fringe First Award και του Total Theatre Award στο Εδιμβούργο, καθώς και το Barclay Theatre Award στο Λονδίνο.

Η πρώτη χορογραφία του Cherkaoui *Rien de Rien*, ως μέλους της καλλιτεχνικής ομάδας Les Ballets C. de la B., έκανε περιοδεία στην Ευρώπη και κέρδισε το Ειδικό Βραβείο στο Φεστιβάλ BITEF στο Βελιγράδι. Σ' αυτή την παραγωγή δούλεψε με τον τραγουδιστή και χορευτή Damien Jalet, που τον μύησε στα Ιταλικά παραδοσιακά τραγούδια που απέκτησαν μεγάλη επιρροή στις επόμενες δημιουργίες του. Η παράσταση *Rien de Rien* ξεκίνησε μια μαραθόνια περιοδεία και του εξασφάλισε τον τίτλο του πιο υποσχόμενου χορογράφου στα Βραβεία Nijinski στο Μόντε Κάρλο το 2002. Το 2003 ο Cherkaoui κατέκτησε την Ευρώπη με τη διάσημη παράσταση *Foï*, η οποία διαπραγματευόταν τη φύση και δύναμη της πίστης, και του εξασφάλισε το Movimentos Dance Prize στη Γερμανία.

Την επόμενη χρονιά, θα δημιουργήσει και πάλι ως μέλος της ομάδας Les Ballets C. de la B. την παραγωγή με τίτλο *Tempus Fugit*. Παράλληλα συνεργάστηκε σε διάφορες παραστάσεις: *Ook* (2000) με το χορογράφο Nienke Reehorst στο Θέατρο Star στην πόλη Turnhout, *d'avant* (2002) με το Damien Jalet και το Sasha Waltz & Guests Company, *zero degrees* (2005) με τον Akram Khan.

Ο Sidi Larbi Cherkaoui επίσης δούλεψε σε αρκετά θέατρα, όπερες και εταιρείες χορού από τα Μπαλέτα του Μόντε Κάρλο (*In memoriam* το 2004, *et Mea culpa* το 2006), μέχρι το Sadler's Wells στο Λονδίνο (*Sutra* το 2008), με το Grand Théâtre de Genève (*Loin* το 2005), με το Ballets Cullberg de Stockholm (*End* το 2006), το Royal Danish Ballet (*L' Homme de bois* το 2007) και την Monnaie (*Apocryfu* το 2007, *Myth et*

Sutra το 2008). Στη Monnaie, δημιούργησε τη χορογραφία του Opera House για την *Ωραία Κοιμωμένη* του Kris Defoort.

Από το 2006, είναι συνεργαζόμενος καλλιτέχνης στην Toneelhuis όπου έχει δημιουργήσει παραστάσεις όπως τα *Myth* (2007) και *Origin* (2008). Από το 2008, είναι επίσης συνεργαζόμενος καλλιτέχνης του Sadler's Wells στο Λονδίνο. Το 2008 και 2011, το περιοδικό Ballet Tanz τον ανακήρυξε «χορογράφο της χρονιάς». Το 2009, το Ίδρυμα Alfred Toepfer του έδωσε το Βραβείο Kairos για το καλλιτεχνικό του όραμα και την έρευνα του για ένα πολιτιστικό διάλογο. Έχει λάβει επίσης τον τίτλο του «Καλύτερου Χορογράφου» στα Εθνικά Βραβεία Χορού και αυτό της «Καλύτερης Παραγωγής της χρονιάς» από το Ballet Tanz για την παράσταση *Sutra*.

Εκείνη η χρονιά του έφερε την πρώτη του ανάθεση από μια Αμερικάνικη Εταιρεία την Orbo Novo όπου δημιούργησε μια χορογραφία για το Cedar Lake Contemporary Ballet της Νέας Υόρκης κι έκανε πρεμιέρα στο ιστορικό φεστιβάλ χορού Jacob's Pillow τον Ιούλιο του 2009. Η παράσταση, φτιαγμένη για 16 χορευτές, ήταν μια ακόμη συνεργασία με τον συνθέτη Szymon Brzóska.

Το 2010 αποτελεί σημαδιακή χρονιά στην πορεία του Sidi Larbi Cherkaoui: η δημιουργία της *Eastman*, της εταιρείας του, η οποία βρίσκεται στην Toneelhuis και συνεργάζεται με το Art Campus De Singel στην Αμβέρσα· και η αναβίωση του εμβληματικού *Foi* που ξεκίνησε τον Ιανουάριο. Τον Απρίλιο, η De Munt φιλοξένησε την παγκόσμια πρεμιέρα του *Babel*, σε συν-χορογραφία με τον Damien Jalet, το τρίτο μέρος ενός τρίπτυχου, που ξεκίνησε με το *Foi* και συνεχίστηκε με το *Myth*. Το *Babel* θριάμβευσε στα Βραβεία Laurence Olivier το 2011 όπου η παράσταση κέρδισε δύο βραβεία: Καλύτερης Νέας παραγωγής Χορού και Εξαιρετικού Επιτεύγματος στον Χορό για τη σκηνογραφία του Antony Gormley. Του έχει απονεμηθεί επίσης το βραβείο του Giralddillo για την παράσταση *Dunas*, και ανακηρύχθηκε «νέος καλλιτέχνης για τον διαπολιτισμικό διάλογο μεταξύ Αραβικού Κόσμου και Δύσης» από την UNESCO.

Το 2011 ο Cherkaoui χορογράφησε την παράσταση *Labyrinth* για το Dutch National Ballet, μια παράσταση «δωματίου» για 19 χορευτές, για την οποία ο Szymon Brzóska συνέθεσε τη μουσική. Έχει δημιουργήσει επίσης την παράσταση *TeZuka*, μια παράσταση για 15 χορευτές και μουσικούς βασισμένη στην δουλειά του Ιάπωνα καλλιτέχνη κινουμένων σχεδίων μάνγκα Osamu Tezuka.